

Fiskeridirektoratets Småskrifter

Nr. 5 — 1954

Melding fra Fiskeridirektoratets
driftsøkonomiske undersøkelser.

LOFOTFISKETS LØNNSOMHET 1954

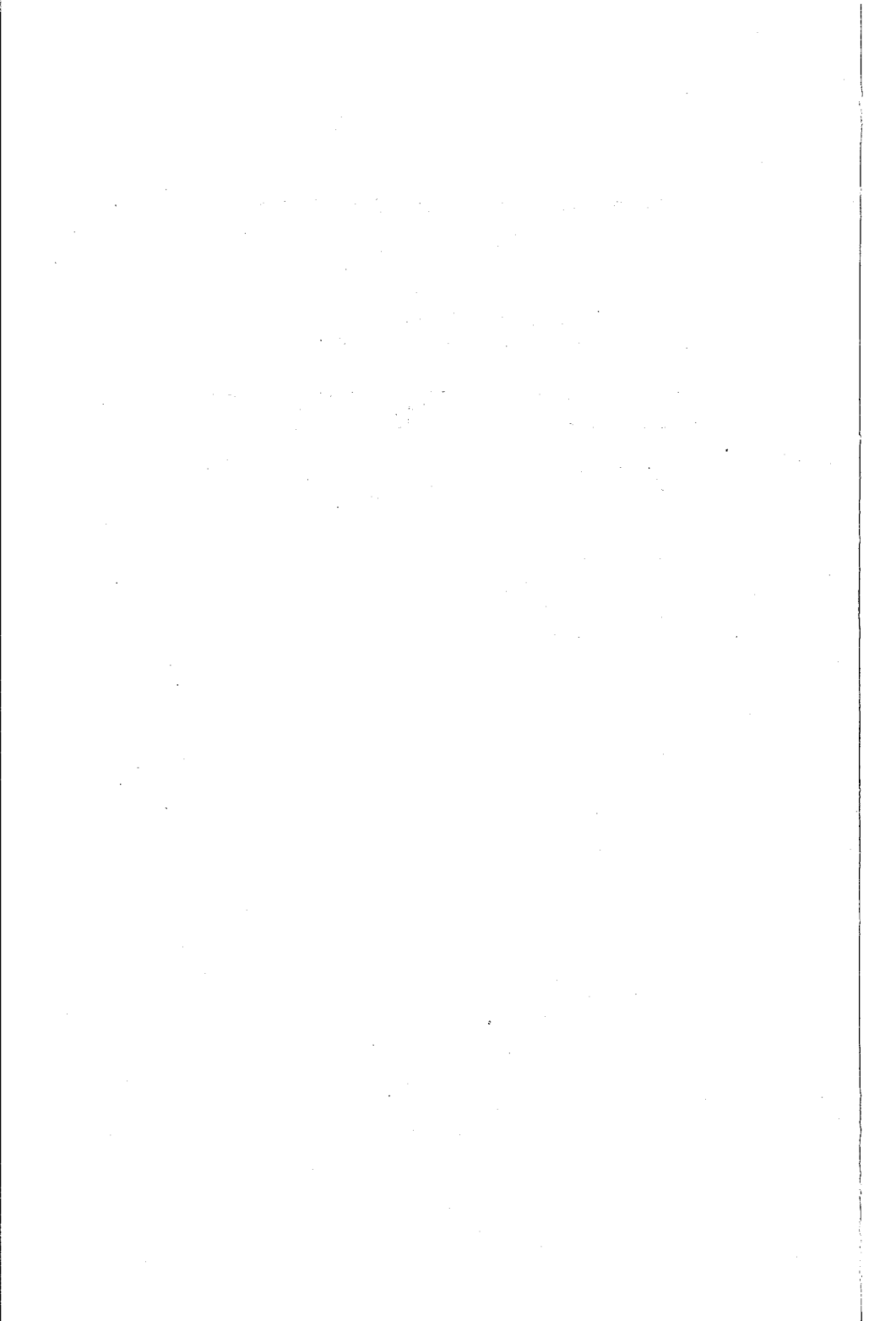
Ved sekretær Kåre Ruud.

Særtrykk av «Fiskets Gang»
nr. 38 — 1954

Utgitt av
FISKERIDIREKTØREN

BERGEN
A.S. JOHN GRIEGS BOKTRYKKERI
1 9 5 4

Den representative driftsundersøkelse for lofotfisket ble første gang foretatt i 1936 og er siden blitt gjentatt hvert år med unntakelse av årene 1940 og 1945. Til og med 1949 omfattet undersøkelsen bare garn-, line- og juksafiske. Fra snurpenotfiskets innføring i 1950 omfatter undersøkelsen også denne virksomhet.

Innsamlingen av materialet har i år vært foretatt på samme måte som i tidligere år. Etter pålegg har de fiskere som har fått tillatelse til å delta i notfisket, sendt spesifiserte oppgaver over driften til Fiskeridirektoratet. Oppgavene over garn-, line- og juksafisket har en fått inn på rent frivillig basis.

Likewise i 1953, har en også foretatt en spesiell undersøkelse vedrørende de nøter som ble anvendt under lofotfisket. Denne spesielle notundersøkelsen, som ganske kort vil bli gjennomgått i siste avsnitt, tjener som støtte for den årlige undersøkelse av notdriften, og resultatene vil bli nyttet ved beregninger og anslag vedrørende denne.

Deltakelse og representasjon.

Antall bruk — virksomhetsenheter — var i 1954 for garn, line, juksa og not henholdsvis 764, 582, 1532 og 770, tilsammen 3648. I disse virksomheter deltok i alt 4180 hovedfarkoster og 20 625 mann. Ved hovedopptellingen den 22. mars var 4126 farkoster og 20 441 mann til stede, 54 farkoster og 184 mann var da allerede reist heim. (Antall mann om-

fatter ikke her spesielle garnbøtere, egnere og kokker).

Det er brukene som er objektet for den årlige driftsundersøkelse. Undersøkelsen omfatter imidlertid hvert år bare noen (et utvalg) av det totale antall bruk (massen). Oppstillingen nedenfor viser hvor mange bruk som er kommet med i undersøkelsen, fordelt på garn, line, juksa og not. Sammenholdt med de tilsvarende tall for antall bruk i hele lofotfisket, viser oppstillingen også representasjonsprosenten for de ulike arter.

	Garn- bruk	Line- bruk	Juksa- bruk	Not- bruk
Antall bruk i alt (masse) ..	764	582	1532	770
Antall bruk i undersøkelsen (utvalg)..	54	34	42	360
Representasjonsprosent	7,2	5,9	2,7	46,8

Driftsresultater.

Lofotfiskets totalkvantum 1954 ble bare 45 367 000 kg som er det laveste etter 1922. Del-takelsen har imidlertid variert betydelig fra år til år. Dersom en ser på fangstmengden pr. bruk, pr. mann eller pr. mannsukeverk, kan bildet derfor bli noe annerledes. Fiskeristatistikken for tidsrommet 1930 til 1954 viser at det bare er årene 1935 og 1936 som har gitt lavere fangstmengde pr. mann enn 1954. Denne statistikken har ikke tilfredsstillende oppgaver for beregning av fangstmengde pr. ukeverk. Om en hadde kunnet skaffe en slik tallrekke, ville den utvilsomt ha vist et

gunstigere resultat for 1954 set i forhold til andre år, enn rekken over fangstmengde pr. mann. Grunnen er at den gjennomsnittlige deltakelsestid pr. mann er gått noe ned etter 1950 da notfisket tok til. Et overveiende antall av notfiskerne kommer nemlig til Lofoten først til notfisket i begynnelsen av mars og holder på bare 4–6 uker, mens deltakelsestiden ved de andre bruksarter dreier seg om 8–10 uker. Driftsundersøkelsen for lofotfisket gir imidlertid slike oppgaver over fangstmengde pr. ukeverk for de siste to årene. I 1953 ga garn-, line- og juksafiske henholdsvis 365 kg, 380 kg og 115 kg pr. mannsukeverk. Tilsvarende tall for 1954 finner en av tabell I til henholdsvis 205, 404 og 142. For notfiske var disse tall 355 og 429 henholdsvis for 1953 og 1954. Disse tallene er temmelig nøyaktige, men en må vokte seg for å legge mer i dem enn de egentlig innebærer. Som effektive lønnsomhetsmål kan de ikke brukes.

De priser som ble utbetalt til fiskerne pr. kg råfisk med biprodukter var omtrent de samme i 1954 som i 1953, nemlig gjennomsnittlig henholdsvis 83 øre og 83,5 øre. Endringene i driftsinntektene fra 1953 til 1954 viser derfor omtrent samme tendens som endringene i fangstmengden.

Garn-, line- og juksabruk.

I tabell I, avsnitt D, har en gitt de sentrale driftsresultater — driftsinntekter, kostnader og driftsoverskudd — fordelt på de tre grupper av del-

takere i virksomheten, nemlig farkosteiere, redskapseiere og arbeidsytere (mannskap).

Mannskapets andel av driftsoverskuddet (arbeidsinntekten) er for garn-, line- og juksabruk beregnet til henholdsvis kr. 585, kr. 1550 og kr. 535 pr. mann. Pr. ukeverk (D11) gir det henholdsvis kr. 71, kr. 155 og kr. 73.

Mannslottene (D12) avviker for garn- og linebruk ubetydelig fra arbeidsinntekten pr. mann (D10). At det kan bli forskjell her, skyldes at en eller flere av mannskapet kan få arbeidsinntekt som avviker fra lotten, f. eks. $1\frac{1}{2}$ lott, $\frac{1}{2}$ lott, eller hyre som ikke faller sammen med lotten.

En må ved vurderingen av mannslottene (arbeidslottene) være oppmerksom på det forhold ved garn-, line- og juksafiske, at en arbeidssyter også normalt er redskapsyter, slik at han også får redskapsinntekt. En person ombord vil derfor vanligvis få en andel av driftsoverskuddet som er lik summen av D12 og D13, der D13 er den andel av driftsoverskuddet som tilfaller en redskapseier. For denne sum (D14) har en oppgaver gående tilbake til 1936 i tabell 3.

Foruten å være arbeidssyter og redskapseier kan en person også være farkosteier, og således få inntekt også i denne egenskap.

Den størrelse som blant fiskerne her vanligvis forstås som «lotten» vil være likt mannslott + bruttoredskapslott, det som en fisker med eget bruk får brutto (uten fradrag for de redskapskostnader han har hatt). Denne summen er ikke blitt

anført direkte i tabellene. Utrechnet for henholdsvis garn, line og juksa var den kr. 975, kr. 1980 og kr. 585.

En gjør oppmerksom på at tallene en har kommentert ovenfor gjelder uten fradrag for proviant, idet denne ikke regnes som kostnad.

Farkostens driftsunderskudd (D7) er i år beregnet til henholdsvis kr. 1757 og kr. 794 for garn- og juksabruk. For linefarkoster fikk en et lite overskudd på kr. 523. I 1953 ga samme beregningssmåte et overskudd til garn- og linefarkoster på henholdsvis kr. 930 og 945, og et underskudd til juksafarkoster på kr. 670.

Ved sammenligninger av driftsoverskudd for farkoster og redskaper bør en være oppmerksom på innholdet av denne størrelse. Renter er ikke tatt med blant kostnadene, hverken faktiske eller kalkulatoriske. Farkostens andel av driftsoverskuddet (D7) er definert slik at den kan danne utgangspunkt for beregning av den reale forretningsprosent av lofotfisket ved formelen: $(D7 \times 100)$: farkostens verdi. Tilsvarende gjelder for redskapsandelen.

Skal en ha forrentningen pr. år må en imidlertid ta hensyn til at lofotfisket bare utgjør en del av årets samlede drift. På grunn av tallmessige usikkerhetsmomenter har en ikke villet beregne slike prosenter.

Snurpenotbruk.

Gjennomsnittlig fangstmengde pr. bruk var i 1954 29 270 kg. Tilsvarende tall for perioden

1950—1953 var: 141 900 kg, 129 800 kg, 58 600 kg og 26 700 kg.

Fangstmengdene varierte meget fra bruk til bruk. Av de 770 bruk var det hele 293 stk. som hadde en fangstmengde under 20 tonn. Se for øvrig fangstfordelingen i tabell 4.

Værforholdene var noe gunstigere i år enn i fjor, hvilket medfører et større antall dager på feltet — 16 sjøværst dager i år mot 12,2 i 1953. Det er naturlig å se dette som årsaken til økningen i gjennomsnittsfangstene pr. bruk fra 1953 til 1954. Regner en ut fangstmengden pr. fiskedagsverk (en manns deltakelse en dag på feltet), får en 150 kg i 1953 mot bare 130 i 1954. Tilsvarende tall for de tre foregående år var 600 kg, 410 kg og 200 kg. Til sammenlikning kan en betrakte utviklingen i fangstmengde pr. snurpekast for perioden 1950—54: 5500 kg, 3600 kg, 2100 kg, 1545 kg og 1430 kg.

Mannslotten (D15) ble kr. 825, altså betydelig lavere enn for linebruk, men høyere enn for juksa og garn. Utregnet pr. ukeverk (D14) gir det kr. 175, dvs. noe høyere enn for de andre bruksarter, også for line. At bildet blir annerledes når en regner ut pr. ukeverk kommer jo av den ulike deltakesetid ved de ulike bruksarter. En linefisker driver således omtrent dobbelt så lenge som en notfisker.

For øvrig kan en trygt si at notdriften i 1954 ga omtrent samme resultater som i 1953, da samtlige størrelser til beskrivelse av driften bare undergikk

små forandringer. Driftsinntektene (bruttofangst) pr. bruk ble således kr. 24 654 mens de i 1953 var kr 22 620. Tilsvarende tall for perioden 1950—1952 var kr 77 522, kr. 87 707 og kr. 40 066.

Som det vil fremgå av teksten foran og tabellene, har en foretatt en fullstendig kostnadsberegning for ulike bruksarter under lofotfisket. En slik beregning vil alltid måtte innebære mange problemer av såvel teoretisk som praktisk art. De praktiske problemer vil i det vesentlige bestå i å komme frem til holdbare tall for visse kostnader. Når det som her gjelder et enkelt sesongfiske, er dette særlig vanskelig, og det enkleste ville derfor være å oppgi kostnadsberegningen og bare gi tall for driftsinntektene og mannslottene. Når en likevel ikke har valgt denne enkle fremgangsmåte, skyldes det at en i prinsippet ikke kan komme utenom tall for vedlikehold, avskrivning m. v. på farkost og redskap, dersom en vil få et inntrykk av hvorvidt lofotfisket gir et tilstrekkelig vederlag til den kapital som blir nyttet. Forhåpentlig vil tallene gi en tilfredsstillende orientering om kostnadenes størrelsesorden.

Beregningsmåtene og forhold for øvrig som vil være avgjørende for vurderingen av tallenes holdbarhet, vil bli behandlet nærmere i de to følgende avsnitt.

Tallenes nøyaktighet.

Garn-, line- og juksabruk.

Tallene i avsnitt A, B og C i tabell 1 må ansees pålitelige. Det samme gjelder tallene for driftsinntektene (i alt) i avsnitt D. Driftsinntektenes fordeling på farkost, redskap og arbeid (D2, D3 og D4) må anses pålitelig for så vidt angår farkostens andel. Fordelingen av resten på redskap og arbeid bygger imidlertid på skjønn. En har for garnbruk anslått redskapens andel til 40 pst. av redskapens og arbeidets samlede andel, dvs. arbeidet får 60 pst. For linebruk har en anslått de tilsvarende procenter til 20 og 80. Ved valget av disse procenter har en hatt et visst grunnlag, dels i faktiske oppgjør hvor denne fordeling har vært foretatt, og dels i en tilbakegående sammenlikning mellom årlige redskapskostnader og arbeidets og redskapens driftsinntekter. Fordelingens praktiske betydning er ikke så stor da en og samme person vanligvis samtidig eier redskap og yter arbeid ombord. Redskapens og arbeidets andeler blir således å slå sammen om en vil få et mer fullstendig inntrykk av inntektsforholdene (D14).

Posten under farkostens sesongkostnader (D5a) er temmelig sikkert, iallfall gjelder det posten drivstoff. Postene under D5b andeler av farkostens årskostnader, er derimot å anse som anslag som støtter seg til sterkt skjønnspregede beregninger: Årlig assurance er anslått til 4 pst. av antatte farkostverdier. Årlig vedlikehold er beregnet på grunnlag av fiskeritellingen 1948, størrelsesfordelingen av farkostene og en antatt prisstigning fra 1948 på 40 pst. Årlig avskrivning er satt til 4 pst. av antatte gjenanskaffelsesverdier på farkoster av samme størrelse. Av de årlige kostnader er 40 pst. henregnet til lofotfisket. En bør særlig feste oppmerksomheten ved denne prosent. Nytter en her en annen prosent eller forskjellig prosent for de ulike bruksarter, vil det få en meget sterk virkning på farkostens kostnader og driftsoverskudd. Ved valget av procenter var det vel rimeligst å nytte lofotfiskets prosentvise andel av samlet årlig driftstid for farkostene. Foreløpig har en ikke oppgaver over årlig driftstid for farkostene, og de anvendte procenter er derfor rent anslagsvis bestemt.

Redskapskostnadene (D6) er satt lik de faktiske utgifter til redskap før og under fisket som fiskerne har oppgitt på skjemaene. Fremgangsmåten vil kunne gi betydelige feil ved det enkelte bruk, men ved beregning av gjennomsnitt i et utvalg vil disse feil i høy grad motvirke hverandre slik at gjennomsnittet blir tilnærmet riktig. Til sammenlikning med de tall for redskapskostnader som er ført opp i tabellene skal her nevnes tall som er framkommet på et helt annet grunnlag, nemlig på taps- og slitasjeoppgaver for sesongen 1954, som er gitt til oppsynsbejntene etter endt fiske, og som omfatter 50 garnbruk, 50 linebruk og 50 juksabruk. Ved utregningen av gjennomsnitt pr. bruk får en som sum på tap og slitasje for garn-, line- og juksabruk henholdsvis kr. 5120, kr. 1680 og kr. 300. Pr. redskapseier svarer det til henholdsvis kr. 800, kr. 400 og kr. 90. Det er mulig at en får et riktigere uttrykk for kostnadene ved å nytte disse tallene istedenfor de som er ført opp i tabellen. I så fall vil redskapens driftsoverskudd for alle tre bruksarter reduseres (underskuddet økes) med henholdsvis kr. 800, kr. 80 og kr. 130.

Flere av kostnadstallene er således anslag som bygger på skjønnspregede beregninger. Dette må en selvfølgelig ha i erindring ved lesning av tabellene. Den samme usikkerhet vil jo også bli overført på tallene for driftsoverskuddet og dets fordeling da disse tall er direkte avledet som differensen mellom driftsinntektene og kostnadene.

Notbruk.

De fleste tallene for notbruk, tabell 2 er framkommet på samme måte som tilsvarende tall for garn-, line- og juksabruk i tabell 1.

For et par størrelser er imidlertid grunnlaget for tallene vesentlig forskjellig fra tabell 1: Arbeidsinntekten (D12) bygger på faktisk fordeling i oppgjørene og er sikker. Den andel av farkostens årskostnader som er henført til lofotfisket er satt til 20 pst, og ikke som ved de øvrige bruksarter til 40 pst. Anslaget over notredskapens kostnader er bygget på spesialundersøkelsen for notredskapene. En viser derfor til siste avsnitt hvor denne er behandlet.

Utvalgets representativitet.

I foregående avsnitt kom en inn på det grunnlaget en har hatt for ansettelsen av de ulike tall i tabellene. Derved har en villet gi et inntrykk av hvorvidt tallene gir holdbare uttrykk for de ulike størrelser i det *utvalget* av bruk som en har fått med i undersøkelsen. Men selv om tallene i denne hensende var helt nøyaktige, kan det likevel tenkes at de gir et skjevt bilde av forholdene i hele massen av lofotbruk. Utvalget kan nemlig være lite representativt for massen. Gjennomsnittlige driftsinntekter i utvalget kan f. eks. ligge høyere eller lavere enn gjennomsnittet for alle bruk.

For utvalget av *notbruk* har en kunnet påvirke og kontrollere representativiteten med hensyn på en enkelt størrelse, nemlig gjennomsnittlig fangstmengde. Gjennomsnittlig fangstmengde i utvalget har således bare avveket ubetydelig fra gjennomsnittlig fangstmengde i hele massen (for 1954 henholdsvis 29 270 kg og 28 800 kg). Men dette er også den eneste størrelsen en kjenner for hele massen, og som en således kan kontrollere utvalgets representativitet med hensyn på. Men en har god grunn til å anta at utvalget også er representativt med hensyn på andre størrelser, selv om en ikke har noen direkte mulighet for å kontrollere dette.

For de ordinære bruksartene *garn, line og juksa* har en ikke noe helt pålitelig grunnlag for å uttale seg om utvalgenes representativitet.

Den spesielle undersøkelsen av notredskapene.

Liksom i 1953, hadde en i år tatt inn spørsmål på driftsskjemaets bakside om notredskapen som ble nyttet. En søkte spesifiserte oppgaver over *utgifter* og anvendelsestid for redskapen i de ulike fiskerier for siste kalenderår, altså for 1953. Formålet med oppgavene var å få et visst grunnlag for å beregne notens kostnader ved lofotfiske. Resultatene finner en i tabell 5.

Utvalget omfatter 200 notredskaper. De er gruppert etter hvorvidt de i 1953 bare ble nyttet til lofotfiske (gr. I) eller også ble nyttet til annet fiske, så som annet torskefiske, seifiske eller

størjefiske (gr. II). Teknisk sett består den første gruppe oftest av nøter spesialbygget for torskefiske, mens den annen gruppe vanligvis består av nøter bygd for seifiske med ekstra fiskepose for torsk eller størje. Seinøtene blir gjerne også delvis forlenget når de skal nyttes til torskefiske.

Som tabellen viser var den totale utgift på notredskapen i 1953 gjennomsnittlig kr. 4730 for gr. I, og som rimelig er, betydelig høyere for gr. II, nemlig kr. 9600.

Ut fra disse faktiske *utgiftene* på notredskapen et enkelt år er det imidlertid vanskelig å beregne *kostnadene* ved en enkelt sesong. Vanskene består bl. a. i å gjøre et rimelig skille mellom de årlige utgifter som kan ansees som vedlikehold, og således kostnadstøres på samme år, og de utgifter som må ansees som nyanskaffelser og således aktiveres for senere avskrivning. Videre spørsmålet om verdien av noteiernes eget arbeid med notredskapen utenom sesongene når dette ikke er kommet med i utgiftstallene. Så kommer problemet med hvor lang avskrivningsperiode en bør regne og om eventuell realisasjonsverdi ved avskrivningsperiodens utløp. Hvorledes de årlige kostnader skal fordeles på lofotfisket og andre fiskerier er heller ikke enkelt. Disse såvel teoretiske som praktiske problemer er grunnen til at en ikke har lagt fram noen konkret beregning av notkostnadene for lofotfisket. Ved å gjøre ulike forutsetninger kan en komme til ulike resultater som i og for seg er like rimelige. En vil imidlertid nevne at de gjennomsnittlige notkostnadene for 1954 etter alle rimelige beregningsmåter er funnet å ligge mellom 4 og 6 tusen kroner. I tabell 2 har en nyttet kr. 5000.

Tabell I. Garn- line- og juksabruk

14

	Garnbruk	Linebruk	Juksabruk
Antall bruk i undersøkelsen (utvalg)	54	34	42
Gjennomsnitt pr. bruk:			
A <i>Farkost og mannskap m.m.</i>			
1 Farkostens lengde i fot	42,6	35,4	30
2 Antall mann (arbeidsyttere)	6,9	4,4	3,3
3 Antall redskapseiere	6,4	4,2	3,3
B <i>Fiskets (brukets) varighet m.m.</i>			
1 Antall uker ¹	8,2	10,2	7,9
2 Derav antall sjøværsdager	30,8	45,0	27,4
3 Antall ukeverk (mannsukeverk).....	56,7	44,0	24,4
C <i>Fangstresultater</i>			
1 Fangstmengde i kg (sløyd fisk)	11640	17 805	3 485
2 Fangstmengde pr. ukeverk (C1:B3)	205	404	142
D <i>Diverse driftsresultater</i>			
1 Driftsinntekter (bruttofangst) i kr.	9 553	14 533	2 904
Herav tilfalt:			
2 Farkosten (farkosteierne)	2 846	5 988	1062
3 Redskapen (redskapseierne)	2 683	1 710	170
4 Arbeidet (mannskapet).....	4 024	6 835	1 772

15

Fra dette går:			
5 Farkostens kostnader			
a) Sesongkostnader			
Drivstoff	796	556	449
Agn		2 523	0
Hus, lys og oppvarming	189	193	33
Diverse	168	98	44
b) Andel av årskostnader			
Assuranse	465	265	170
Vedlikehold	1 545	880	570
Avskrivning	1 440	950	590
6 Redskapens kostnader			
Vedlikehold og avskrivning	4 320	1 600	170
Som gir:			
7 Farkostens driftsoverskudd (D2÷D5)	÷ 1 757	523	÷ 794
8 Redskapens driftsoverskudd (D3÷D6).....	÷ 1 637	110	0
9 Arbeidets driftsoverskudd (D4)	4 024	6 835	1 772
10 Arbeidets driftsoverskudd (arbeidsinntekten) pr. mann (D9:A2)	585	1 550	535
11 Arbeidets driftsoverskudd pr. ukeverk (D9:B3) ...	71	155	73
12 Mannslott (arbeidslott).....	555	1 570	535
13 Netto redskapslott	÷ 255	25	0
14 Mannslott + Netto redskapslott (D12+B13)	300	1 595	535

¹ Regnet fra lottmannskapet gikk ombord før fisket til det gikk fra borde etter endt fiske.

Tabell 2. Snurpenotbruk

Antall bruk i undersøkelsen	360
Gjennomsnitt pr. bruk:	
<i>A Farkoster og mannskap</i>	
1 Hovedfarkostens lengde i fot	58,8
2 Hjelpfarkostens lengde i fot	46,4
3 Antall mann (arbeidsyttere)	14,4
<i>B Fiskets (brukets) varighet m.m.</i>	
1 Antall uker	4,8
2 Derav antall sjøværddager	16,0
3 Antall ukeverk (mannsukeverk)	68,2
<i>C Fangstresultater m.m.</i>	
1 Fangstmengde i kg (sløyd fisk)	29270
2 Fangstmengde pr. ukeverk (C1:B3)	429
3 Antall snurpekast	20,5
4 Derav antall bomkast	7,1
5 Fangstmengde pr. kast (C1:C3)	1430
<i>D Diverse driftsresultater</i>	
1 Driftsinntekter (bruttofangst)	24654
Herav tilfalt:	
2 Hovedfarkosten (hovedfarkosteierne)	5279
3 Hjelpfarkosten (hjelpfarkosteierne)	2862
4 Redskapen (redskapseierne)	4570
5 Arbeidet (mannskapet)	11943
Fra dette går:	
6 Hovedfarkostens kostnader	
a) Sesongkostnader	
Drivstoff	1291
Diverse	687

b) Andel av årskostnader		
Assuranse		525
Vedlikehold		1760
Avskrivning		1360
7 Hjelpefarkostens kostnader		
a) Sesongkostnader		
Drivstoff		862
b) Andel av årskostnader		
Assuranse		280
Vedlikehold		900
Avskrivning		820
8 Redskapens kostnader		
Assur., vedlikeh. og avskrivning		5000
Som gir:		
9 Hovedfarkostens driftsoverskudd		
(D2 ÷ D6)	÷	344
10 Hjelpefarkostens driftsoverskudd		
(D3 ÷ D7)		0
11 Redskapens driftsoverskudd (D4 ÷ D8)	÷	430
12 Arbeidets driftsoverskudd (D5)		11943
13 Arbeidets driftsoverskudd (arbeidsin-		
tekten) pr. mann (D9:A3)		825
14 Arbeidets driftsoverskudd pr. ukeverk		
(D9:B3)		175
15 Mannslott (arbeidslott)		825

Tabell 3. Summen av mannslott (arbeidslott) og netto redskapslott ved lofotfisket 1936—1954.

Gjennomsnitt pr. bruk.

År	Garnbruk			Line- bruk	Juksabruk	
	Over 45 fot	45-35 fot	Under 35 fot		Over 35 fot	Under 35 fot
	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
1936	÷ 121	56	÷ 103	100	81	35
1937	174	268	47	310	151	111
1938	274	210	264	361	300	227
1939	252	202	314	376	363	279
1941	1 241	1 175	593	1 221	571	436
1942	1 196	1 291	1 245	1 109	612	459
1943	890	945	963	906	540	453
1944	1 593	1 867	1 373	1 160	1 016	939
1946	2 579	2 088	1 370	1 115	837	661
1947	1 916	2 359	1 312	1 532	1 109	1 185
1948	759	265	27	759	707	393
1949	1 659	1 373	1 048	484	594	669
1950	1 473	1 210	930	868	1 181	1 094
1951	1 947	2 057	815	1 201	441	739
1952	1 701	1 376	1 227	1 706	1 280	1 430
1953 ¹	1425			1 865	430	
1954 ¹	300			1 595	535	

¹ Uten fradrag for proviantutgifter. Tallene for de øvrige år er beregnet med fradrag for proviantutgifter under fisket.

Tabell 4.
Snurpenotbruk. Spredning for fangstmengde.

Fangstmengde	Antall bruk
0— 9.999 kg	92
10—19.999 -	193
20—29.999 -	162
30—39.999 -	128
40—49.999 -	90
50—59.999 -	41
60—69.999 -	30
70—79.999 -	15
80—89.999 -	9
90—99.999 -	1
Over 100.000 kg (179.569)	1
Uoppgitt antall kg	8
I alt	770

Tabell 5.

Den spesielle undersøkelsen av notredskapene.

Gr. I. Notredskap som i 1953 ble nyttet bare til lofotfiske.

Gr. II. Notredskap som i 1953 også ble nyttet utenom lofotfisket.

Gr. III. Alle notredskaper.

	Gr. I	Gr. II	Gr. III
Antall redskaper i undersøkelsen ...	90	110	200
Gjennomsnitt pr. redskap:			
<i>Anvendelsestid 1953.</i>			
Til lofotfiske ..... uker	4,6	5,0	4,8
Til annet torskefiske ..... »	0,0	0,4	0,2
Til seifiske ..... »	0,0	8,2	4,5
Til størjefiske ..... »	0,0	3,2	1,8
Anvendelsestid i alt ..... »	4,6	16,8	11,3
<i>Utgift på notredskapen 1953.</i>			
Assuranse (brann, havari) .....kr.	290	320	300
Barking, tørking og hending ... -	730	1 350	1070
Bøting og andre småreparasjoner -	640	1 230	970
Utsk. av notlin (nye bolker) ... -	620	1 760	1 250
Forlenging og fordyping ..... -	1 480	1 670	1 580
Ny torskepose ..... -	30	380	220
Ny seipose ..... -	0	260	150
Ny størjepose ..... -	0	820	450
Ny snurpeline ..... -	380	890	660
Andre nyanskaffelser ..... -	560	920	750
Utgifter i alt	4 730	9 600	7 400